

burde holdes paa Repertoiret, men heller ikke mere. Men dernæst maa jeg sige, at Faren for Teatret ved ikke at spille disse Stykker og derigennem at miste sin Eneret, er ikke saa overordentlig stor endnu. Den er jo nemlig kun stor lige over for de Stykker, som ikke ere Forfatterret undergivne, og det er forholdsvis ikke mange, det vil sige de Forfattere, der ere døde senest 1859. Den anden Art af Stykker er dem, der endnu ere Forfatterret undergivne, og Betydningen af, at Teatret ikke har spillet saadanne Stykker i 10 Aar, vil ingenlunde blive den, at saa kunne Privat-teatrene gaa hen og spille dem. Men Betydningen vil være den, at den vedkommende Forfatter eller hans Arvinger, eller hvem det nu er, der sidde inde med hans Rettigheder, kunne gøre deres Ret gældende og gøre sig den nyttig i pekuniær Henseende, og det er da ret naturligt og rimeligt, at den eller de vedkommende lige saa gerne vil afstaa sin Ret til det kongelige Teater som til et hvilket som helst andet Teater, ja, det er vel endogsaa saaledes, at vedkommende for en billigere Penge vil afstaa sin Ret til det kongelige Teater end til andre Teatre, eftersom de fleste Forfattere jo dog ønske deres Værker opførte først og fremmest paa det kongelige Teater. For alle disse Stykkers Vedkommende — og det omfatter vistnok over Halvdelen af alle de ældre danske Stykker, der i det hele taget har været Tale om at beholde paa det kongelige Teaters Repertoire — er der foreløbig ikke noget i Vejen. Hvad de andre derimod angaar, er der ganske vist nogle Vanskeligheder, men jeg tror ogsaa, hvad de angaar, vil det kgl. Teater kunne gennemspille det væsentligste baade af Holbergs og Oehlenschlägers Stykker, saaledes at der ikke er nogen Fare for, at det ikke skulde tabe sin Eneret. Det har ogsaa nu i Øjeblikket gennemspillet de væsentligste af de Stykker, just af Holberg og Oehlenschläger, som ere fastsatte i Bekendtgørelsen. Der er et enkelt Stykke af Holberg, som Teatret kedeligt nok ikke har spillet, jeg ved ikke af hvilken Grund, eftersom det er et af Holbergs bedste; men paa dette enkelte Stykke nær — Jeppe paa Bjærget — er for Resten Holberg væsentlig holdt paa det kongelige Teater og vil ogsaa i Fremtiden kunne holdes, hvis man vil. Hvad de yngre Forfattere angaar, eller rettere dem, der ere døde i den sidste Meneskealder, da vil for deres Vedkommende Forfatterretten først falde bort for Heibergs Vedkommende om en halv Snes Aar, for Hertz's Ved-

komrende om en Snes Aar o. s. v., saa jeg tror ikke, man behøver, fra det Standpunkt at det kongelige Teater ikke kunde gennemspille Repertoiret, at opgive eller ønske det kongelige Teaters Restmonopol opgivet. Det sidste ærede Medlem talte jo om den gode Kunst og den store Mængde, og jeg kan jo give det ærede Medlem Ret i meget af, hvad han der sagde, men jeg synes dog ikke, det er tilstrækkeligt til, at man af den Grund skulde opgive at holde det egentlige gamle nationale Repertoire som det kongelige Teaters Eneret. Derimod vil jeg gentage, hvad jeg allerede ved en tidligere Lejlighed har sagt her i Tinget for en Maanedstid siden, at det kongelige Teater bør i større Grad end hidtil gennemføre Eftermiddagsforestillinger om Søndagen, saaledes at det kongelige Teater faar Lov til at begynde Kl. 3, thi i det Øjeblik det kongelige Teater kan begynde Forestillingen Kl. 3 om Søndagen, kan det faa spillet et hvilket som helst Stykke, der staar paa det kongelige Teaters Repertoire, derimod kan det ikke spille alle Stykker, hvis det som hidtil først faar Lov til at begynde Kl. 4; thi der maa selvfølgelig være en vis Tid mellem, at Eftermiddagsforestillingen er hørt op og Aftenforestillingen begynder. Det kan være vanskeligt for den højtærede Kultusminister at gaa ind paa dette, det kan jeg godt forstaa, men jeg tror, det er en Ting, man maa fordre herfra.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det ærede Medlem, der først havde Ordet (J. C. Christensen), sagde forskellige Ting, hvori jeg kan give ham Ret, men ogsaa forskellige Ting, hvori jeg rigtignok er aldeles uenig med ham. Det ærede Medlem sagde bl. a., at det var ikke heldigt, at Kultusministeren var for teaterkyndig, og deri kan jeg maaske nok give ham Ret. Jeg skal paa ingen Maade gøre Paastand paa at være særlig teaterkyndig og skal derfor udtale min Glæde over, at der her i Tinget sidder et Medlem, der tidligere har været Kultusminister, og hvis større Teaterkyndighed jeg fuldt ud skal anerkende, idet jeg tillige takker ham for hans Udtalelser, i hvilke jeg i det væsentlige kan være enig med ham. Dernæst sagde det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), at Kultusministeren vilde aabenbart helst blive ved det bestaaende. Ja, hvis det ærede Medlem havde Ret deri, havde jeg Grund til at være meget veltilfreds med den Forhandling, her er bleven ført, for det er